

РЕЗЮМЕ
от д-р Светла Цоцоркова

върху представените дисертационни материали в конкурса за ДОЦЕНТ по ФТР в направление 8.4 „Театрално и филмово изкуство“ на НАТФИЗ „Кр. Сарафов“, обявен и обнародван в Държавен вестник брой 28 от 1ви април 2025г.

Дисертационните материали, които представям са три игрални филма – два пълнометражни „Жажда“ и „Сестра“ и един късометражен „Бони и Льони“.

„Жажда“ е моят пръв самостоятелен игрален филм. Голямото предизвикателство в него беше събирането в едно и също времепространство на професионални актьори – звезди (Васил Михайлов, Ивайло Христов, Светлана Янчева) и непрофесионалисти – деца (Моника Найденова и Александър Бенев). Те трябваше да изградят хомогенен актьорски състав, да играят в една стилистика. Основните ми усилия в подготвителния период бяха насочени към кастинга на децата. Този кастинг продължи почти три години и в него пробвах около 3000 деца. Когато все пак избрах Найденова и Бенев, положих още усилия, за да „обуча“ децата. Това беше труден процес, в който едновременно трябваше да запазя тяхната спонтанност, но и да ги науча на систематичност и дисциплина. По време на снимките средствата и методите се усъвършенстваха. В резултат и двамата млади актьори – деца участваха напълно равностойно на „големите артисти“ и постигнаха достоверни и плътни образи. Доказателство за това са многобройните награди, които и двамата получиха за този филм на наши и международни филмови фестивали. Тъй като намирам метода си на работа с младите актьори за приносен, съм включила този филм в материалите за хабилитацията.

„Сестра“ е вторият ми пълнометражен игрален филм. Той е реализиран без подкрепата на българската държава. Всички актьори (Асен Блатечки, Светлана Янчева, Иван Савов, Моника Найденова, Елена Замяркова), както и целият основен творчески състав (операторът Веселин Христов, художникът Мира Каланова, звукорежисьорът Валерия Попова) участваха във филма „за идеята“. Обединени от чувство за общност и вярвайки във високите цели, които си поставяхме, работихме през целия снимачен период. Резултатите на екрана бяха такива, че когато показахме филма на предварителна прожекция в Доха, държавата Катар взе решение да стане копродуцент на нашия филм. Това е първата и засега единствена копродукция на България и Катар. Художествените качества на филма и копродуцентите му, му осигуриха сериозен фестивален живот и успеха да запишат

България на филмовата карта на страните от Персийския залив, което намирам за приносен момент.

„Бони и Льони“ е третият филм, който съм представила. Макар, че той хронологично излиза след „Сестра“, реално е заснет преди него. Филмът е замислен като форма на кастинг за актрисата Елена Замяркова, която трябваше да се снима в пълнометражен игрален филм за пръв път. По време на снимките на този филм трябваше да се уеднаквят изразните средства, с които да борави Замяркова редом до по-опитната вече Моника Найденова. Съзнателно в сценария на филма се предвиждаше доминираща роля на персонажа на Замяркова, за да свикне тя с ролята си на лидер, която трябваше да изпълнява и в следващия филм. Генезисът на този филм изискваше внимателна работа с актьорите и подготовката им за по-големия формат, в който им предстоеше да участват. Художественият резултат във филма „Бони и Льони“ го направи самостоятелно произведение, което има собствен живот, както по фестивали, така и в комерсиално световно разпространение. Приложеният метод за подготовка на актьорите в „Бони и Льони“ намирам за приносен и затова посочвам този филм сред материалите си за хабилизация.

Докато селектирах филмите, които предоставям за хабилизация, се колебаех дали да не посоча някои от документалните филми, над които съм работила, или работата си като актриса, продуцент и изпълнителен продуцент, (вж. приложеното към документите CV) но все пак се спрях на горните три филма поради естествено на конкурса, а и поради убеждението ми, че режисьорската професия се усъвършенства в практиката. Работата ми като гост-преподавател в последните пет години по дисциплините „Основи на актьорството“, „Работа с актьора в киното“ и „Работа с деца“ също са попълнителни на избраните от мен филми. В работата със студентите се опитвам да споделям опита си и да обогатявам както техния, така и собствения си артистичен свят.